

Η Μανίνα Ζουμπουλάκη έγραψε «Το (σχεδόν) ημερολόγιο μιας 82χρονης» - Γιατί Μανίνα;

[Μαρία Δεδούση](#), CNN Greece Δευτέρα, 27 Μαΐου 2019

Πηγή: @Γιώργος Καλφμανιώλης

Έχει γράψει πολλά βιβλία, έχει γράψει πολλά πράγματα γενικά, «**δεν σταματάω ποτέ να γράφω**», μού λέει και ξέρω πολύ καλά τι εννοεί. Όλοι όσοι γράφουν ξέρουν τι εννοεί. Η Μανίνα έγραψε «**Το (σχεδόν) ημερολόγιο μιας 82χρονης**» με τον ίδιο τρόπο που γράφει τα πάντα: **Αν της πεις μια ιστορία και της κεντρίσει το ενδιαφέρον, θα αλλάξει ονόματα και λεπτομέρειες και μετά θα την κάνει [βιβλίο](#)**. Είναι άνθρωπος που γι αυτόν όλα είναι ιστορίες, λίγο να μιλήσεις μαζί της το καταλαβαίνεις αμέσως.

Γιατί, όμως, Μανίνα, το ημερολόγιο μιας 82χρονης;

«Πώς μου έρχεται να γράψω το Α βιβλίο και όχι το Β, δεν έχω ιδέα. Συνήθως, κάτι με απασχολο-στεναχωρεί στο βάθος του μυαλού μου, δεν με αφήνει να κοιμηθώ σαν άνθρωπος, και ξεκινάω να γράφω. Στην αρχή είναι πέντε αράδες, μετά κανα δυο σελίδες, μετά... στις είκοσι-τριάντα σελίδες αρχίζω να το σκέφτομαι σαν βιβλίο κανονικό, μυθιστόρημα, αστυνομικό, αισθηματικό, και τα δύο μαζί ή οτιδήποτε.

Το ‘Ημερολόγιο’ λοιπόν είναι στην κατηγορία ‘και τα δύο μαζί ή οτιδήποτε’: φυσικά και έγγραφα ημερολόγιο ως έφηβη, μάλιστα το περιέσωσε ένας αγαπημένος φίλος, κι όταν πήγα να το διαβάσω, ως ενήλικη, **δεν ήξερα που να κρυφτώ** (η έκφραση ‘drama queen’ είναι ανεπαρκής για την περσόνα της εφηβείας μου...) **Με απασχολεί η Τρίτη Ηλικία όπως όλους τους ανθρώπους που είμαστε στα όρια, στο Σινικό Τείχος ανάμεσα στην Δεύτερη και την Τρίτη Ηλικία.** Πριν το καταλάβουμε καλά καλά, το Σινικό έχει μετατραπεί σε ντουβανάκι, και το έχουμε περάσει, ή είμαστε στο τσακ. Με απασχολεί επειδή οι γονείς μας είναι μεγάλοι, εδώ εμείς είμαστε μεγάλοι, φανταστείτε οι γονείς μας. Είναι μεγάλη ευλογία στη ζωή να ζούνε οι γονείς σου πολλά χρόνια, κι ας ενέχει μια βαθιά στεναχώρια η προχωρημένη ηλικία τους. **Μια ακόμα πιο βαθιά δυσκολία, πρακτική και συναισθηματική, όσο οι ρόλοι αντιστρέφονται και οι γονείς γίνονται παιδιά, στα παιδιά-γονείς...**

Τέλος πάντων, **η Μελίνα είναι λίγο σαν την Ρούλα Μητροπούλου, την Θεά των Ελληνικών Περιοδικών** (δεκαετίες '70-'80-'90). Είναι δυναμική, ενθουσιώδης, τολμηρή και εφευρετική. Την θαυμάζω γιατί έχει περάσει τις τραγωδίες της κι αυτή, όπως κάθε 80χρονη, και δεν χάνει την ικανότητά της να ενθουσιάζεται. Έχει υποστεί απώλειες, τις οποίες θρήνησε στον καιρό τους, μερικές φορές ξεχνιέται και τις μελετάει ακόμα. Αλλά βασικά, ζει στο Σήμερα σαν να μην υπάρχει Αύριο: **απολαμβάνει τα πάντα με τον ενθουσιασμό της έφηβης, χωρίς να τα δραματοποιεί, αυτά τα πάντα, όπως θα έκανε χωρίς αμφιβολία όταν ήταν έφηβη.**

Το 'Ημερολόγιο' της 82χρονης Μελίνας το έγγραφα με ενθουσιασμό, με αισιοδοξία, με χαμόγελο στα χείλη (και με τσίμπημα - στην καρδιά, πού αλλού; - όταν οι στιγμές γίνονται δύσκολες, μια και **δεν υπάρχει ζωή MONON με ωραίες στιγμές**). Με άφησε με ψυχική ανάταση και με ακόμα περισσότερη αισιοδοξία... το ίδιο ελπίζω/εύχομαι να συμβεί και σε σας, όταν με το καλό το διαβάσετε...»

Συνέχεια στη σελίδα του βιβλίου: <http://bit.ly/2Grd3qT>